

נר שמואל

לע"נ ר' שמואל ב"ר יצחק זצ"ל

יום רביעי כ"ה באלול תשע"ה

שו"ת סיכום הדף היומי

מ"ל: n101@okmail.co.il פקס: 03-5709307 ניתן לקבל כל יום לתיבת מייל או לפקס.

נזיר - י"ח

1. נאמר לגבי נזיר שנטהר מטומאתו "וקדש את ראשו ביום ההוא" - שמתחיל למנות נזירות טהרה. באיזה יום מדובר?
 - א. רבי - ביום הבאת קרבנותיו, היינו שמיני. הטעם: "וכפר עליו מאשר חטא על הנפש", ורק אח"כ נאמר "וקדש את ראשו".
 - ב. ר' יוסי בר' יהודה - ביום תגלחתו, היינו שביעי. הטעם: וקדש את ראשו מספיק ללמד שמיני, ומדוע הוצרך 'ביום ההוא' אם אינו ענין לשמיני תנהו ענין לשביעי.
 - ורבי סבר ש'ביום ההוא אינו מיותר אלא בא ללמד שמתחיל למנות נזירות טהרה אף קודם שהביא קרבנותיו. והברייתא שפוסקת שנזיר טהור שנטמא מתחיל למנות משמיני ואילו טמא שנזר מתחיל למנות משביעי, ודאי היא כרבי.
2. שנינו: נזיר שנטמא טומאות הרבה - אינו מביא אלא קרבן אחד. מי הוא התנא שפסק כך ובאיזה אופן מדובר?
 - א. רב חסדא העמיד כר' יוסי בר' יהודה, ובאופן שנטמא בשביעי וחזר ונטמא בשביעי, וכיון שלא החלה השעה הראויה להביא קרבן - חייב רק קרבן אחד ונחשב 'טומאות הרבה'.
 - ב. הטעם שלא העמיד כרבי, משום שאם נטמא בשביעי וחזר ונטמא בשביעי - כיון שיתחיל למנות רק בשמיני נחשבים הם 'טומאה אחת ארוכה'. ואם נטמא בשמיני וחזר ונטמא בשמיני - הרי החלה שעה שראויה להביא קרבן, וצריך להביא קרבן נוסף.
3. מדוע ר"ח לא העמיד כרבי ובאופן שנטמא בפעם השניה בליל שמיני שאז לכאורה חלה נזירות טהרה, וכיון שלא החל שעת הקרבן מביא קרבן אחד?
 - א. להו"א - רצו להסיק שר"ח סובר שלילה לא נחשב 'מחוסר זמן' לקרבן וחיסרון צדדי מונע ממנו להקריב, ולפיכך יתחייב בקרבן נוסף.
 - ב. ונדחה - ממה נפשך לא ניתן להעמיד כרבי, אם לילה נחשב 'מחוסר זמן' אז האדם לא מחויב עד הבוקר, א"כ גם נזירות טהרה לא חלה עד הבוקר [ואי"ז 'טומאות הרבה'], ואם לילה אינו מחוסר זמן, גם נזירות טהרה חלה מהלילה ויתחייב קרבן נוסף על טומאת הלילה.
4. אלו דעות תנאים נוספות שנינו בענין נזיר שנטמא בשביעי או בשמיני?
 - א. ר' אליעזר - נטמא בשביעי וחזר ונטמא בשביעי - אינו מביא אלא קרבן אחד. נטמא בשמיני וחזר ונטמא בשמיני - מביא קרבן על כל אחד ואחד, ומתחיל ומונה נזירות טהרה ביום שביעי לאחר שהזהו וטבל. [כריבר"י]
 - ב. חכמים - אפילו נטמא בשמיני מביא קרבן אחד על כל הטומאות שאירעו לו קודם שהביא חטאתו. אבל הביא חטאתו ונטמא והביא חטאתו ונטמא - מביא קרבן על כל טומאה וטומאה, כיון שנזיר שהביא חטאתו אף שעוד לא הביא אשמו - מתחיל למנות נזירות טהרה.
 - ג. ר' ישמעאל בנו של רבי יוחנן בן ברוקה - כשם שחטאתו עיכבתו, כך אשמו מעכבו מלהתחיל נזירות טהרה.
5. כיצד מפרשים התנאים הנ"ל את היתור "ביום ההוא"?
 - א. רבי אליעזר - ביום ההוא מתחיל למנות אע"פ שלא הביא קרבנותיו.
 - ב. חכמים - אע"פ שלא הביא אשמו. והוצרך הפסוק [אע"פ שכבר לפי סדר הפסוקים מובן שמונה לפני האשם] כדי שלא נאמר שכשם שכל האשמות שבתורה מעכבין, כך זה, תלמוד לומר: והזיר... והביא, אף על פי שלא הביא אשם הזיר. [ולר"י: אימתי הזיר בזמן שהביא]
 - ג. רבי ישמעאל - אע"פ שלא הביא עולתו. ולרבנן לא צריך לזה מקור כיון שעולה דורון בעלמא הוא ובדאי שאינו מעכב את תחילת הנזירות.